

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5491

гр. София, 08.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в закрито заседание на 08.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **6263** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.217, ал.2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на адв. А. Т., като пълномощник на Й. М. М. и И. А. М. и двамата от [населено място], Столична община (СО), срещу ЗАПОВЕД №РА-29-01/16.03.2022г. на главния архитект на Столична община (СО), с която, на основание чл.178, ал.6 във вр. с ал.4 ЗУТ, е забранено ползването и достъпът до строеж: „Постройка на допълващото застрояване – гараж“, намиращ се в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 00357.5358.392, съставляващ урегулиран поземлен имот (УПИ) I-392, кв.172 по плана на [населено място], СО, който се ползва в нарушение на чл.178, ал.4 ЗУТ.

В молба с рег. №САГ20-ТК00-753-(18)/23.06.2022г. жалбоподателите са сезирали съда с искане да спре допуснатото от административния орган предварително изпълнение на оспорваната Заповед, което включва спиране на захранването и водоснабдяването, както и поставяне на сигнални ленти които възпират достъпа до процесния обект.

В съпроводителното към административната преписка писмо с вх. №25561/07.07.2022г. ответникът изразява становище за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на административния акт.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените с административната преписка писмени доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Съгласно изричната норма на чл.217, ал.1, т.3 ЗУТ жалбата не спира изпълнението на актовете за забрана на достъпа и ползването на строежи. В ал.2 на чл.217 ЗУТ е предвидена възможност съдът да спре изпълнението на административните актове по ал.1, с изключение на тези по т.2. В този смисъл е и разпоредбата на чл.166, ал.4 АПК която регламентира, че предварителното изпълнение на административен акт,

допуснато по силата на закона, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 – когато би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Доколкото ЗУТ не предвижда изрично основания, които да водят до спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, по аналогия и предвид препратката на чл.213 ЗУТ, следва да се прилага нормата на чл.60 АПК, като се презумира, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на административен акт, то е налице поне една от предвидените в ал.1 предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице основание за спиране, със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. В тежест на жалбоподателите е да докажат наличие на такъв по-значим от заложения в закона интерес, който да обуслови спирането. В случая такива доказателства не се сочат и не са ангажирани.

Искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорваната Заповед е обосновано с настъпване на негативни последици за трето лице, на което е предоставено ползването на строежа, както и затруднения от битов характер свързани с ползването на постройката с предназначение, различно от това за което е издадено Разрешението за строеж (РС). Настоящият решаващ състав приема, че така сочените от жалбоподателите вреди не са непоправими и са непротивопоставими на заложения в закона обществен интерес. Освен това, както беше отбелязано жалбоподателите не сочат доказателства от които би могло да се направи обосновано предположение, че предварителното изпълнение на административния акт ще им нанесе (на тях, а не на трети лица) значителни и труднопоправими вреди.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед №РА-29-01/16.03.2022г. е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.217, ал.2 ЗУТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на Й. М. М. и И. А. М. от [населено място], за спиране на предварителното изпълнение на ЗАПОВЕД №РА-29-01/16.03.2022г. на главния архитект на Столична община.

Определението по може да се обжалва, с частна жалба, пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

